

обов'язки по працевлаштуванню студентів. Тому досить справедливо буде вимагати у керівництва вузу створити в структурі нову штатну одиницю і призначити зарплатню (не на повний робочий день) особі, яка буде відповідати за діяльність, зберігання матеріальної бази та конфіденційність інформації. У свою чергу на міський центр зайнятості та міськвиконком покладанні такі основні завдання:

- інформувати серед роботодавців про існування такого пункту в вnz, тобто рекламувати номер телефону та електронну адресу, на які потрібно висилати оперативну інформацію;

- надавати інформацію про вакантні місця, які є в базі самого центру зайнятості;

- сприяти розвитку та нормальній діяльності пункту;

- проводити методологічну консультаційну роботу серед бажаючих студентів та організувати спільно з вnz семінари і тренінги з процедури пошуку роботи, наприклад «Співбесіда з роботодавцем» або «Складання резюме».

Розподіливши обов'язки та знайшовши підтримку серед всіх сторін проекту, можна приступати до виконання даного проекту. Успішність реалізації залежить від співрозуміння ключових осіб та наполегливості активу студентів.

Типове положення про «Пункт тимчасового працевлаштування студентів» додається з цією статтею та може використовуватися в корисних цілях. Бажаю успіху!

**Молодіжне об'єднання «Альтернатива»
АЛЕКСАНДРОВИЧ О. А.**

МЕТОДИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Орган студентського самоврядування — це іграшка в руках студентів, яка дозволяє чітко усвідомити принципи «дорослого» життя. ОСС ніби моделює в мінімізованому вигляді державну систему. І дійсно, поглянемо на місцеве самоврядування. Точнісінько те саме, лише не студентське. Чому саме іграшка? Тому що найчастіше студенти не розуміють ті зобов'язання та права, які отримують.

Давайте поглянемо на наше суспільство. Скільки людей дадуть відповідь на запитання типу «Що таке імпичмент?», «Хто такий Яценюк?» і т.п. Проте ці люди йдуть голосувати на вибори, йдуть із впевненістю, що знають хто і як країну виведе із кризи. А насправді просто являються елементарно політично безграмотні. Так і в студентському середовищі. Є «найкращі» (ОСС), а всі інші — за бортом. У 80% випадків саме так. Студенти плюють на будь-які спроби самоконтролю та саморегулювання. В той час «царі» їдуть на конференцію у славне місто Суми в пошуках студентської істини. «Де ж ваші революційні начала? Як нам зробити

революцію?» — запитують усі як один у сумських активістів. Насправді будь-які дії мають бути пронизані масовістю та незаангажованістю, має бути ідеологічне підґрунтя. Студентська «революція» в Сумах відбулася не тому, що студентам не було що робити і їм закортіло пожити в палатках, а тому, що назріла реальна ідея (мається на увазі проблема), яка об'єднала студентів під одним дахом та створила атмосферу всезагальної допомоги один одному.

Лише погляньте, чи не так усе відбувається у державі та навчальних закладах. Доречі, політика, як ніщо інше, близька до студентського самоврядування. Завжди критично підходьте до оцінки своєї діяльності. Лише так буде об'єктивно, а що ще більш привабливо, лише так буде розвиток в повному розумінні цього слова. А тепер детальніше про оцінку ефективності. Для початку запам'ятайте, якщо ОСС вважає, що він дієвий — все, забудьте про нього, як про орган вираження інтересів студентів. Це вже закрыта група однодумців, а не всезагальний зразок інтелектуальності, активності, тим паче це вже не об'єкт для наслідування. Справжній ОСС розуміє, що студенти — надзвичайно інертна «маса», яка на місці не стоїть (важко прирівняти діяльність спілки афганців та молодіжної організації). А тому, домогтися дієвості практично неможливо. Якщо не вірите, то подивіться на можливість будь-якого ОСС, зону їх компетенції і т.п.

Мені відомо надзвичайно багато структур, які дійсно хочуть домогтися кращого не для себе, для свого кола людей, а для цільової аудиторії своєї діяльності. Але вони не розуміють, як оцінити ефективність своєї діяльності, а тому приречені зупинитися у розвитку (не будемо зупинятися і казати, наскільки поточне оцінювання важливе, це всі і так розуміють). Для прикладу, у Хмельницькій області при управлінні у справах сім'ї, молоді та спорту існує конкурс, названий «Подільський оскар», який покликаний щорічно оцінювати діяльність підприємців, громадських організацій, благодійників та багато іншого.

Цікаво, що і краще студентське самоврядування — одна із номінацій. Одного разу мене запросили у експертну комісію з визначення переможця саме у вказаній номінації. Для оцінки нам (комісії) були надані звіти з діяльності ОСС. Мені важко передати вам ту атмосферу, в якій ми опинилися, але наявність великої кількості «макулатури» нас не дуже приваблювала. Всі крапки на «і» поставили візити до університетів, де, поспілкувавшись із студентами, усе стало на свої місця. На відміну від усіх попередніх років, переможця у номінації не було. Вирішили залишити нагороду у руках.

Зрозумійте, немає чіткого правила оцінки ефективності діяльності ОСС. Я, як і всі інші, не маю жодного уявлення як це робиться, проте я чітко впевнений у тому, як це не може бути зроблено. Скажіть як оцінити діяльність, наприклад, міської ради? Можливо я представник суб'єктивної точки зору, тому що вважаю, що це перш за все — думка громади міста, те, як оцінює діяльність кожен громадянин, а лише потім — папірці із звітами. Чи не так думка буде об'єктивною?

На це запитання кожен студент сам дасть відповідь, читаючи рядки автора цієї тези. Пам'ятайте, беріть на себе самі відповідальність і не бійтеся натикатися на помилки. Це абсолютно нормальне явище! Не помиляється лише той, хто нічого не робить. І не чекайте на те, що ангел-охоронець скине вам «на аську» готові відповіді на проблеми, які виникають. Відповідь одна — практика!

І, на останок, не буду писати про Україну, єднання студентів і блабла... Це все ми чули. Просто бажаю усім дійсно творчої наснаги та ефективної діяльності.

Хмельницький національний університет
ЗУБАР А. В.

НАЛАГОДЖЕННЯ КОНСТРУКТИВНОГО ДІАЛОГУ З АДМІНІСТРАЦІЄЮ ВНЗ АБО «ЩО РОБИТИ, ЯКЩО АДМІНІСТРАЦІЯ ПРОТИ?»

Конструктивний діалог із адміністрацією – це справа нелегка, а особливо тоді коли вищезгадана проти... Незважаючи на це є надзвичайно велика кількість методів зробити керівників своїми друзями, а не ворогами.

Звичайно, орган студентського самоуправління – це, всього на всього, дорадчий орган керівництва і юридично активісти не мають ніяких прав, а тільки обов'язки типу: організуйте студентів, розроби нову програмку, організуй показ КВК чи якийсь інший концерт. Це по меншій мірі не правильно, хоча адміністрація усіма силами прив'язує нас на ниточки і потикає нами, як іграшками.

На будь-яку із студентських ініціатив майже завжди звучить подібна відповідь: «Даний захід – це прості розваги, від нього не буде ніякої користі, а тільки шкода! У вас що, проблем мало? На оцінки свої подивіться. Спочатку двійки перездайте, а тоді уже будемо розмовляти». Ось і все, як то кажуть, за ініціативу потрібно розплачуватися.

Саме тут активісти зупиняються на роздоріжжі. Що ж зробити? Погодитися із керівниками? Визнати, що дійсно усі ваші ідеї прості вибрики, розваги та пустощі? Чи все таки це дійсно щось путнє? Можна дуже легко у цьому розібратися. Що потрібно нашій адміністрації? Щоб студенти були виховані, гарно вчилися, були відповідальні і врешті решт, щоб стали перш за все «Людьми». Хіба активна громадська діяльність не навчає студентів відповідальності? Відповідальності перед своїми колегами, перед учасниками та організаторами, перед тією ж адміністрацією? Хіба активність не надає колосального досвіду у майбутній роботі? Хіба не дає максимального потенціального поштовху у майбутньому розвитку?

Дивлячись на сучасну молодь можна чітко усвідомити, що немає кращого середовища для досягнення усього перекишеного, аніж саме у організаторській, активній діяльності. Чи не так? Звичайно, навчатися потрібно як найкраще, інакше навіщо п'ять років просто «протирати штани»,